

VIII

BERE SEMEAKAITIK SUFRITZEN DAUAN AITA

*Gure ondoan, Jauna,
egon zaitetz beti,
Zu zara gure bide
eta gure bizi*

1

Geure antzeko egin zinan Zu
badakizu gure barri,
orain ondoan zagoz laguntzen
guztion kontsolagarri.

2

Jaio barritan: "Ama, titia"
eske ta eske negarrez,
eta gurutze baten hil zinan
Aitatxori deadarrez.

3

Aita ta ama sarri negarrez
biak alkarren onduan,
penaz beterik Zeuk be eurakin
negar egingo zenduan.

4

Zenbat gaixo ta zenbat behartsu
ta zenbat alargundurik,
eurakin negar egin zenduan
bihotza errukiturik.

5

Zer pena, asko dituak eta
hain gitxi aukeratuak!
Ezin indarrik hartu Aitaren
errukizko Erreinuak.

6

Egun barruko lanak amaitu
eta badoa mendira,
neke ta negar guztiak hantxe
Aitagaz gozaten diura.

7

Kaliza hau kendu nigandik, Aita,
baina egin nahi dozuna,
danen gainetik burutu nahi dot
Zeuk agindu deustazuna".

8

Zergaitik, Aita, nozu gurutzan
zergaitik itzi bakarrik?
Beti egin dot zure esana,
zergaitik zagoz hasarrik?

9

Badakit, Aita, hementxe neugaz
bihotz minez zagozana,
zeure eskuetan izten dot dana:
buru, bizi eta lana.

10

Oinazeminen artean, Seme,
egon naz zeugaz batera
orduan da ta, zatoz Neugana
Jaun ta Jabe izatera.

11

Ez gaitu Aitak bakarrik izten
negarrez gagozanean,
bere onduan hartuko gaitu
ordua datorrenean.